

Nya former ifrågasätter kulturens finrum

Bakom utställningen står en konstnärstrio som vill utforska nya beteenden i finkulturen

VÄXJÖ. Som en barndomens drömvärld rör sig överdimensionerade bollar, sittkuddar och gungor sakta genom Konsthallen.

Förtjusningen över att plötsligt vara liten igen väcker lekluften till liv i utställningen "Slow go".

Bakom utställningen står en konstnärstrio som vill utforska nya beteenden i finkulturens högborg. Som att till exempel vara barfota på en konsthall.

Rummet är konsthallens avskalade.

Men hela utställningsgolvet är täckt av en mjuk heltäckningsmatta (som är upp och nedvänd) som endast skolösa fötter får beträda.

Manar till lek

Bara det utmanar invanda beteendemönster och påverkar besökarens förhållnings-sätt. För skolös innebär sinnesförstärkning och mjukare, öppnare orientering genom rummet. Skolösheten blir därför en viktig detalj som bidrar till den perspektivförskjutning som den här utställningen vill förmedla.

På heltäckningsmattan vilar ett antal stora, vita och uppblåsta platsobjekt som genom luft rörelser rör sig i slow motion genom rummet. Det är några bollar på cirka två meter i diameter samt minst lika stora uppblåsta sittkuddar och några jättegungor.

Det vita, luftfyllda uppmanar verkligen till lek, men en stillsam och förundrande sådan, och det är precis det som utställningen vill uppnå.

- Vi vill skapa en utställning där besökarna är aktiva deltagare som intar verken.

Det säger Charlotta Eiden-skog som påbörjade sitt samarbete med konstnärskolle-gorna Anna-Karin Arvidsson och Linda Rothstein redan för några år sedan.

Resultatet, "Slow go", är skapad för Konsthallens lokaler.

Konstnärerna har tidigare jobbat rumsligt, fast var för sig och i andra material. Med "Slow go" utforskar man ett rum, som trots den fria konstens ständiga besök, är behäftad med höga anspråk.

Vi tänker att det här rummet, konsthallen, skapar

spärrar för vuxna och vill ta reda på om man som vuxen vågar leka här, vågar passera spärrarna, säger Anna-Karin Arvidsson.

Lust

Utställningens reducerade färgskala, allt vitt, innebär avskalade sinnesintryck för hjärnan att bearbeta.

Istället blir det en omedelbar lustbaserad upplevelse att vandra i strumplåsten mellan runda luftrum insvepta i mjuka plasthöljen.

En slags lättnad infinner sig - av de fjäderlätta objekten, av allt det vita, av det runda.

Och av den spontana glädjen som kommer ur det överdimensionerade.

Eftersom objekten är rörliga är det en föränderlig utställning som inte bara påverkas av besökarens aktivitet, utan också av besökarnas samspel med varandra.

Gungorna är det tydligaste exemplet på det. De stora gungorna kräver fler än en för att gunga, beskriver Anna-Karin Arvidsson när VK besöker Konsthallen under upp-

Konstnärstrio utforskar Konsthallen som rum och institution.

Foto: JANNA LI HOLMBERG

byggnaden av utställningen.

Hur betar sig en konsthallsbesökare inför upplevelsen av en gunga om saknar en passagerare? Hejdar man im-

pulsen att hoppa på eller tar man sats?

Det får konstnärerna svara på när "Slow go" öppnar på lördag.

Utställningen pågår fram till den 10 januari.

JANNA LI HOLMBERG
janna@vaxjobladet.se